

4. Protokół podpisany jest przez osobę prowadzącą obrady oraz przez protokolanta, a jego treść jest zatwierdzana przez Radę Funduszu na najbliższym posiedzeniu. Członkowie Rady otrzymują protokół przynajmniej na jeden dzień przed tym posiedzeniem. Na posiedzeniu zatwierdzającym protokół mogą być wprowadzone sprostowania i uzupełnienia do protokołu za zgodą większości członków Rady uczestniczących w poprzednim posiedzeniu Rady.

5. Sprzeciw bądź zdanie odrębne dotyczące treści zatwierzonego protokołu są odnotowywane w protokole.

6. Protokoły posiedzeń Rady Funduszu są przechowywane w siedzibie Funduszu.

7. Zatwierdzone protokoły gromadzone są w księdze protokołów, a ich kopie przesyłane wszystkim członkom Rady Funduszu w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia.

§ 10. Rada Funduszu dokonuje podziału obowiązków pomiędzy poszczególnych członków Rady.

Uprawnienia nadzorcze i kontrolne Rady Funduszu

§ 11. 1. Uprawnienia nadzorcze i kontrolne Rady Funduszu określa ustawa i statut Funduszu.

2. Rada Funduszu może delegować jednego lub kilku członków Rady do indywidualnego wykonywania kontroli działalności Zarządu oraz poszczególnych jednostek organizacyjnych Biura Funduszu. Delegowany członek Rady Funduszu przedkłada Radzie sprawozdanie z wykonanej kontroli, a w szczególności może występować do Rady Funduszu z wnioskiem o podjęcie działań przewidzianych w § 12 pkt 1 statutu Funduszu. Szczegółowy zakres i tryb wykonywania kontroli określa Rada Funduszu.

467

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 czerwca 1998 r.

w sprawie emisji obligacji rocznej pożyczki państwowej o oprocentowaniu stałym.

Na podstawie art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348, Nr 79, poz. 484, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 775 i 778, Nr 133, poz. 883, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 158, poz. 1042) oraz w związku z art. 4 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 1998 z dnia 19 lutego 1998 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Emituje się obligacje rocznej pożyczki państwowej o oprocentowaniu stałym, zwane dalej „obligacjami”, w seriach o terminach wykupu odpowiednio:

- 1) 1 lipca 1999 r. — na łączną kwotę 2 000 000 000 zł (dwóch miliardów złotych),
- 2) 1 października 1999 r. — na łączną kwotę 1 000 000 000 zł (jednego miliarda złotych),
- 3) 7 stycznia 2000 r. — na łączną kwotę 1 000 000 000 zł (jednego miliarda złotych).

2. Ustala się nominał obligacji w wysokości 100 zł (stu złotych).

3. Obligacje są na okaziciela.

4. Emisja obligacji następuje z dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) punkcie obsługi klienta — rozumie się przez to jednostkę organizacyjną domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, biorącą udział, na podstawie umowy Ministra Finansów z agentem emisji, w sprzedaży, obsłudze i wykupie obligacji,
- 2) punkcie przyjmowania deklaracji zakupu — rozumie się przez to jednostkę organizacyjną oddziału Narodowego Banku Polskiego, w którym umiejscowione są lokaty terminowe krajowych osób fizycznych, wyodrębnioną w celu przyjmowania deklaracji zakupu obligacji,
- 3) umiejscowieniu obligacji — rozumie się przez to prowadzenie czynności w zakresie sprzedaży, obsługi i wykupu obligacji przez punkt obsługi klienta:
  - a) w którym nastąpiła sprzedaż obligacji przez agenta emisji pierwszemu nabywcy albo
  - b) który został wskazany w momencie złożenia deklaracji zakupu obligacji w punkcie przyjmowania deklaracji zakupu, w oddziale Narodowego Banku Polskiego, w którym umiejscowione są lokaty terminowe krajowych osób fizycznych,do dnia zdeponowania obligacji na rachunku papierów wartościowych, w którym to dniu umiejscowienie obligacji ustaje,
- 4) rejestrze nabywców obligacji — rozumie się przez to rejestr prowadzony przez agenta emisji na zasa-

dach określonych w umowie, o której mowa w § 7, zawierający zapisy identyfikujące osoby, którym przysługują prawa z obligacji, z zastrzeżeniem że obligacje te nie zostały zapisane na rachunkach papierów wartościowych, prowadzonych przez uprawnione podmioty,

5) dniu ustalenia praw do świadczeń z tytułu obligacji — rozumie się przez to dzień, w którym określony zostaje stan posiadania obligacji, w celu ustalenia podmiotów uprawnionych do otrzymania w dniu wykupu świadczeń z tytułu obligacji.

§ 3. 1. Obligacje mogą być nabywane na rynku pierwotnym przez krajowe osoby fizyczne, z zastrzeżeniem § 6 ust. 1 pkt 2 oraz § 13.

2. Obligacje mogą być przedmiotem obrotu pomiędzy krajowymi i zagranicznymi osobami prawnymi i fizycznymi, a także spółkami nie posiadającymi osobowości prawnej, przy zachowaniu przepisów regulujących publiczny obrót papierami wartościowymi, a także obrót dewizowy.

§ 4. Obligacje z mocy prawa są dopuszczone do publicznego obrotu, są zdematerializowane, nie mają formy dokumentu i rejestrowane są w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych.

§ 5. Na zasadach określonych w umowie, o której mowa w § 7, agent emisji prowadzi rejestr nabywców obligacji.

§ 6. 1. Obligacje oferowane są przez agenta emisji:

- 1) w punktach obsługi klienta,
- 2) w punktach przyjmowania deklaracji zakupu — wyłącznie posiadaczom lokat terminowych w Narodowym Banku Polskim, z tytułu których wierzytelności stały się wymagalne, prowadzonych na podstawie i zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu nr A/2/97 Narodowego Banku Polskiego z dnia 4 września 1997 r. w sprawie wprowadzenia „Regulaminu otwierania i prowadzenia w Narodowym Banku Polskim rachunków lokat terminowych w złotych dla krajowych osób fizycznych” (Dz. Urz. NBP Nr 12, poz. 24), z zastrzeżeniem ust. 2 oraz § 8 i 9.

2. Oferta, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy wyłącznie obligacji serii o terminie wykupu 1 lipca 1999 r.

§ 7. Na podstawie umowy zawartej z Ministrem Finansów agent emisji prowadzi w punktach obsługi klienta sprzedaż, obsługę i wykup obligacji.

§ 8. 1. Narodowy Bank Polski, na podstawie porozumienia zawartego z Ministrem Finansów oraz umowy z agentem emisji, począwszy od dnia rozpoczęcia sprzedaży obligacji serii, o której mowa w § 6 ust. 2, przyjmuje deklaracje zakupu obligacji.

2. W deklaracjach zakupu obligacji, o których mowa w ust. 1, określona jest między innymi kwota środków będących przedmiotem przelewu i przeznaczo-

nych na zakup obligacji, liczba nabywanych obligacji oraz ich wartość będąca iloczynem liczby nabywanych obligacji i ceny ich sprzedaży.

3. Dyspozycja nabywcy obligacji, o której mowa w ust. 1 i 2, jest nieodwołalna.

§ 9. 1. Nabycie obligacji, o którym mowa w § 8, następuje wyłącznie do wysokości wierzytelności z tytułu lokat, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

2. Zapłata za obligacje następuje przelewem realizowanym przez Narodowy Bank Polski w ciężar wymagalnej wierzytelności z tytułu lokat, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2.

3. Różnica pomiędzy kwotą wymagalnej wierzytelności z tytułu lokaty a wartością nabywanych obligacji zostaje wypłacona nabywcy obligacji w sposób zgodny z procedurami obowiązującymi w tym zakresie w Narodowym Banku Polskim.

§ 10. Sprzedaż rozpoczyna się:

- 1) dla obligacji serii o terminie wykupu 1 lipca 1999 r. — w dniu 1 lipca 1998 r. i trwa nie dłużej niż do dnia 30 września 1998 r.,
- 2) dla obligacji serii o terminie wykupu 1 października 1999 r. — w dniu 1 października 1998 r. i trwa nie dłużej niż do dnia 23 grudnia 1998 r.,
- 3) dla obligacji serii o terminie wykupu 7 stycznia 2000 r. — w dniu 7 stycznia 1999 r. i trwa nie dłużej niż do dnia 31 marca 1999 r.

§ 11. 1. Nabywca dokonujący zakupu obligacji kupuje je po dziennej cenie sprzedaży odpowiadającej cenie emisyjnej powiększonej o wartość odsetek skumulowanych od dnia rozpoczęcia sprzedaży danej serii do dnia zakupu; dzienna cena sprzedaży wyliczana jest w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Cena emisyjna obligacji jest równa wartości nominalnej i obowiązuje pierwszego dnia sprzedaży obligacji danej serii.

3. Wysokość dziennej ceny sprzedaży ustalonej zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 1, określana jest z dokładnością do jednego grosza.

§ 12. Nabywca obligacji otrzymuje potwierdzenie zakupu obligacji, które wystawia agent emisji.

§ 13. 1. Nie sprzedane obligacje serii o danym terminie wykupu Minister Finansów może zaoferować, w całości lub części, agentowi emisji, który nabywa je od Ministra Finansów na podstawie umowy określającej w szczególności termin zapłaty oraz cenę sprzedaży, która nie może być niższa od ceny emisyjnej serii o danym terminie wykupu.

2. W przypadku nieskorzystania przez Ministra Finansów z prawa, o którym mowa w ust. 1, lub nieprzyjęcia oferty przez agenta emisji, nie sprzedane obligacje ulegają umorzeniu.

§ 14. 1. Obligacje oprocentowane są w stosunku rocznym, według stopy procentowej będącej iloczynem stawki bazowej i mnożnika w wysokości 0,97. Stawkę bazową, stopę procentową oraz wysokość należnych odsetek oblicza się w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia, przy czym:

- 1) stawka bazowa dla serii obligacji o danym terminie wykupu jest równa średniej arytmetycznej średnich ważonych stóp rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych, sprzedanych na czterech pierwszych przetargach w drugim miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym rozpoczyna się sprzedaż obligacji danej serii,
- 2) stopa procentowa dla obligacji serii o danym terminie wykupu oraz średnie ważone stopy rentowności bonów skarbowych, uwzględnione przy obliczaniu tej stopy, ogłaszane są w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.

2. Wartość naliczonych odsetek określana jest z dokładnością do jednego grosza.

3. Oprocentowanie obligacji naliczane jest od jej wartości nominalnej, poczynając od określonego w § 10 dnia rozpoczęcia sprzedaży danej serii.

4. Poczynając od dnia wykupu obligacje nie podlegają oprocentowaniu.

§ 15. 1. Wykup obligacji następuje według ich wartości nominalnej.

2. Wykup obligacji wraz z wypłatą należnych odsetek następuje odpowiednio:

- 1) poprzez zamianę obligacji, z zastrzeżeniem § 17, na obligacje Skarbu Państwa kolejnych emisji, lub
- 2) poprzez spełnienie świadczenia pieniężnego.

3. Realizacja świadczeń pieniężnych z tytułu wykupu obligacji, wraz z wypłatą należnych odsetek, następuje ze środków budżetu państwa.

4. Wykup obligacji wraz z wypłatą należnych odsetek następuje za pośrednictwem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, z zastrzeżeniem, że w przypadku posiadaczy obligacji, znajdujących się w rejestrze nabywców obligacji w dniu ustalenia praw do świadczeń z obligacji, realizacja praw następuje za pośrednictwem agenta emisji; realizacja świadczeń z tytułu obligacji następuje w trybie i na zasadach określonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., zgodnie z art. 127 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945).

5. W przypadku zdeponowania obligacji na rachunku papierów wartościowych, wykup obligacji wraz z wypłatą odsetek następuje za pośrednictwem podmiotu prowadzącego ten rachunek.

§ 16. 1. Posiadacz obligacji wyemitowanych na podstawie rozporządzenia, jeżeli nie chce, aby wykup znajdujących się w jego posiadaniu obligacji wraz z wypłatą należnych odsetek następował poprzez zamianę na obligacje nowej emisji, obowiązany jest złożyć agentowi emisji dyspozycję realizacji świadczenia pieniężnego, odpowiednio w punkcie obsługi klienta, w którym obligacja została umiejscowiona, albo za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych, na którym zdeponowano obligacje, w następujących terminach:

- 1) od dnia 25 maja 1999 r. do dnia 8 czerwca 1999 r. włącznie — dla obligacji serii o terminie wykupu 1 lipca 1999 r.,
- 2) od dnia 25 sierpnia 1999 r. do dnia 8 września 1999 r. włącznie — dla obligacji serii o terminie wykupu 1 października 1999 r.,
- 3) od dnia 30 listopada 1999 r. do dnia 14 grudnia 1999 r. włącznie — dla obligacji serii o terminie wykupu 7 stycznia 2000 r.

2. Dyspozycja posiadacza obligacji, o której mowa w ust. 1, jest nieodwołalna.

3. Posiadacz obligacji znajdujący się w rejestrze nabywców obligacji, wraz ze złożeniem dyspozycji, o której mowa w ust. 1, może wskazać rachunek bankowy, na który przelana zostanie kwota wierzytelności z tytułu wykupu obligacji.

4. Niezłożenie agentowi emisji przez posiadacza obligacji dyspozycji, o której mowa w ust. 1, oznacza zgodę posiadacza obligacji na ich zamianę, bez konieczności składania z jego strony odrębnej dyspozycji, na obligacje pożyczek państwowych nowych emisji, zgodnie z § 17.

§ 17. 1. Minister Finansów, najpóźniej na trzy miesiące przed terminem wykupu obligacji serii o danym terminie wykupu, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów, informację w sprawie określenia wykazu obligacji pożyczek państwowych kolejnych emisji, na które zostaną zamienione obligacje emitowane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Zamianie podlegają obligacje według wartości nominalnej wraz z należnymi odsetkami; ułamkowe części obligacji nie będą wydawane.

3. Różnica wartości obligacji podlegających wykupowi i obligacji nabytych w drodze zamiany wypłacana jest gotówką lub w drodze przelewu pieniężnego.

§ 18. 1. Spełnienie świadczenia pieniężnego z tytułu wykupu obligacji, wraz z wypłatą należnych odsetek, dokonywane w wykonaniu dyspozycji, o której mowa w § 16 ust. 1, albo w związku z zamianą obligacji, o której mowa w § 17, następuje:

- 1) gotówką — po stawieniu się posiadacza obligacji w punkcie obsługi klienta, w którym jest umiejscowiona obligacja, jeśli umiejscowienie nie ustało,

2) przelewem:

- a) na wskazany rachunek bankowy — pod warunkiem złożenia przez posiadacza obligacji dyspozycji w punkcie obsługi klienta, w którym obligacja została umiejscowiona,
- b) na rachunek pieniężny służący do obsługi rachunku papierów wartościowych — w przypadku posiadania obligacji na rachunku papierów wartościowych.

2. Posiadacz obligacji, znajdujący się w dniu ustalenia praw do świadczeń z obligacji w rejestrze nabywców obligacji, jest obowiązany w celu dokonania wykupu w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub w celu odbioru kwot wynikających z rozliczenia w związku z zamianą obligacji, o której mowa w § 17, stawić się w punkcie obsługi klienta, w którym zostały umiejscowione obligacje, nie później niż w ciągu roku od dnia wykupu obligacji danej serii.

3. Posiadacze obligacji, znajdujący się w rejestrze nabywców obligacji, mogą wskazać rachunek bankowy, na który zostanie przelana kwota wierzytelności z tytułu wykupu obligacji, w następujących terminach:

- 1) dla rozliczeń z tytułu realizacji dyspozycji, o której mowa w § 16 ust. 1 — najpóźniej równocześnie ze złożeniem dyspozycji,
- 2) dla rozliczeń wynikających z rozliczenia w związku z zamianą obligacji, o której mowa w § 17 ust. 1 — najpóźniej w ostatnim dniu przyjmowania dyspozycji, o których mowa w § 16 ust. 1, właściwym dla obligacji serii o danym terminie wykupu.

§ 19. 1. Nabywający obligacje na podstawie umowy sprzedaży zawartej na rynku wtórnym, poza rynkiem regulowanym, obowiązany jest:

- 1) stawić się, wraz ze zbywającym, w punkcie obsługi klienta, w którym umiejscowiona jest obligacja, albo u prowadzącego rachunek papierów wartościowych, na którym zdeponowano obligacje, oraz
- 2) przedstawić umowę sprzedaży wraz ze świadectwem depozytowym, jeżeli takie było wystawione; dokumenty te przekazane są agentowi emisji w celu dokonania odpowiednich zmian w rejestrze nabywców obligacji oraz w celu wydania nowego świadectwa depozytowego, jeżeli takie żądanie

zgłosi nabywca, albo dokonania zmian na rachunkach papierów wartościowych.

2. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, spełnienie świadczenia z obligacji do rąk podmiotu ujawnionego w rejestrze nabywców obligacji lub posiadającego rachunek papierów wartościowych, na którym zdeponowano obligacje, stanowi wykonanie zobowiązania przez emitenta.

3. W przypadku nabycia obligacji na innej podstawie niż umowa sprzedaży przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Spełnienie świadczenia emitenta z obligacji w dniu wykupu następuje według stanu posiadania obligacji w dniu ustalenia praw do świadczeń z tytułu obligacji.

2. Dzień ustalenia praw do świadczeń z tytułu obligacji przypada odpowiednio:

- 1) dla obligacji o terminie wykupu 1 lipca 1999 r. — 18 czerwca 1999 r.,
- 2) dla obligacji o terminie wykupu 1 października 1999 r. — 20 września 1999 r.,
- 3) dla obligacji o terminie wykupu 7 stycznia 2000 r. — 27 grudnia 1999 r.

§ 21. 1. Roszczenie o wykup obligacji ulega przedawnieniu po upływie dziesięciu lat od dnia, w którym stało się ono wymagalne.

2. Roszczenie o wypłatę odsetek ulega przedawnieniu po upływie trzech lat od dnia, w którym stało się ono wymagalne.

§ 22. Jeżeli dzień wykupu obligacji i wypłaty odsetek lub inny dzień, w którym na podstawie niniejszego rozporządzenia powstaje obowiązek wykonania czynności przez emitenta lub posiadacza obligacji, przypada na dzień ustawowo wolny od pracy lub sobotę, wykup obligacji i wypłata odsetek oraz wykonanie innej czynności przewidzianej przepisami rozporządzenia następuje w pierwszym dniu roboczym po tym dniu.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 1998 r. (poz. 467)

Załącznik nr 1

SPOSÓB WYLICZENIA DZIENNEJ CENY SPRZEDAŻY OBLIGACJI ORAZ WARTOŚCI ODSETEK WYKUPYWANYCH W DNIU ZAPŁATY ZA OBLIGACJE

1. Dzienna cena sprzedaży obligacji serii o danym terminie wykupu C jest równa cenie emisyjnej K , powiększonej o wartość odsetek O_n naliczanych od dnia rozpoczęcia sprzedaży publicznej do dnia zakupu obligacji i obliczana jest według wzoru:

$$C = K + O_n$$

gdzie:

- C — dzienna cena sprzedaży obligacji serii o danym terminie wykupu,
 K — cena emisyjna,
 O_n — odsetki obliczone według stopy procentowej za okres od dnia rozpoczęcia sprzedaży publicznej do dnia zakupu obligacji.

2. Odsetki od obligacji — O_n w n-tym dniu sprzedaży publicznej obliczane są według wzoru:

$$O_n = W \times R \times \frac{n}{365}$$

gdzie:

O_n — odsetki od obligacji w n-tym dniu sprzedaży publicznej w zaokrągleniu do 1 gr,

W — wartość nominalna obligacji,

R — stopa procentowa obligacji serii o danym terminie wykupu,

n — liczba dni od dnia rozpoczęcia sprzedaży publicznej obligacji o danym terminie wykupu do dnia zakupu obligacji.

Załącznik nr 2

SPOSÓB WYLICZENIA STAWKI BAZOWEJ, STOPY PROCENTOWEJ ORAZ WYSOKOŚCI NALEŻNYCH ODSETEK OD OBLIGACJI

1. Stawka bazowa równa jest średniej arytmetycznej średnich ważonych stóp rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych sprzedawanych na czterech pierwszych przetargach w drugim miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym rozpoczyna się sprzedaż obligacji danej serii. Stawka bazowa J obliczana jest według wzoru:

$$J = \frac{1}{4} \times (r_1 + r_2 + r_3 + r_4)$$

gdzie:

J — stawka bazowa,

r_i — średnie ważone stopy rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych sprzedawanych na czterech pierwszych przetargach w drugim miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym rozpoczyna się sprzedaż obligacji danej serii, dla $i = 1, 2, 3, 4$.

2. Średnia ważona stopa rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych r_i dla przetargów, o których mowa w ust. 1, jest ustalana na podstawie średniej ważonej ceny tych bonów, według następującego wzoru:

$$r_i = \frac{100 - c_i}{c_i} \times \frac{360}{364}$$

gdzie:

c_i — średnia ważona cena 52-tygodniowych bonów skarbowych sprzedanych na i-tym przetargu, $i = 1, 2, 3, 4$.

3. Stopa procentowa R obligacji serii o danym terminie wykupu jest równa iloczynowi stawki bazowej J i mnożnika w wysokości 0,97 i obliczana jest według wzoru:

$$R = J \times 0,97$$

4. Wysokość należnych odsetek O obliczana jest według wzoru:

$$O = W \times R$$

gdzie:

O — odsetki od obligacji serii o danym terminie wykupu,

W — wartość nominalna obligacji,

R — stopa procentowa obligacji serii o danym terminie wykupu.

468

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 czerwca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 19 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1997 r. w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 160, poz. 1093) w § 3 w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

1) wyrazy „z czterech” zastępuje się wyrazami „z pięciu”;

2) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Wydziału Gospodarczego — do spraw upadłościowo-układowych z całego obszaru województwa krakowskiego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*